

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896–1898. L
84:1 – 143**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Fredag jill -

27/12 (1897)

Kärlaste!

Klockan är nio på morgonen, men det råder ett sådant mörker att jag knappt ser ett skrifva. Inte heller har jag ännu fått någon post och det går dåligt att skriva så man väntar.

Om skall du förhöra hur vi firade jul. Jag började jillafton med att packa upp din låda. Jag kunde ej släpa den med mig ut på landet så det fick stå hemma. Presenten är mycket fin, bara alldeles för fin. Du har ju ej gifvit ut en bok i år, så du har alltså inte råd med sådant, det är jag nästan säker på. Jag beöfver så försigtigt väl allting så det kan nog vara fruktansvärt att se mig, men det skall du ej bry dig om. Det är dock så roligt att få saker från dig. Jag njuter på minna nästan som en nygift fru, som tänker då hon går i sitt hem: "Detta kan ha varit ut åt mig". Här börjar nu alltså våra vittne om hvilken rol du spelar i mitt lif. Du skall alltså ha mycket tack. Den är vacker och nyttig och lyser bra. Den skall nog få göra nytta.

Nå då din låda var uppackad och vi hade många andra saker med oss. Kunde man ett helt låns taplor till mig. Jag har fått ram på dem nu, på detta stans Taanuinna fotografien, den nylbilla, Kleidellberg, madamman i Aninni och gyllerne Kammarsen i Köln. Taanuinna och nylbilla tapla i Köpenhamn. Men Kleidellberg är för märk. Den vill jag ej ha längre än till jag kan få en annan lika stor. Men det blir väl ej förrän vid nästa resa. En tapla, som jag fått af ^{min} morbror har jag satt ram på. Den har blifvit riktigt vacker och är stor så den fyller sin vägg och pryder ståtligt. Medan jag talar om taplorna kan jag så gärna säga, att jag köll på hela annandagen och språkade upp dem. Det var ett hissligt arbete. Och nu då de ej hängt mer än en dag kan man man förstå ej man begripa hur det var möjligt att bryta ut dem.

Det tredje som köll på jillaftonen var ett jagg fick ett paket läsa, böcker från ^{en 10 styck} Bajesen. Jag blir så glad då jag får böcker, men jag har alltså så svårt för att läsa dem. Jag hade bra skänt i fjöl, så jag slapp. Det var nog bara nödlova, då jag sade, att jag ej ^{vågade} läsa. På Ram detta brev från Kleidellstam, som jag nämder och denna två konstka, som jag och nämder. De kunna ej undgå att roa dig, alla tre.

Kl. två var jag ute på Tiskröggen hos Gerda och så var vi kvar där till juldagens kväll. Nej, vet du hvilken glädje det var där. Där var så, att de som var tygta annars de pratade i ett kök och de talade, de talar. Det var alltså förtjusande att vara med dem. Och de fyra barnen hade en

